

Kunstfonden med dens otte faglige tre-mandsudvalg beholdes og får fortsat til opgave at støtte den enkelte kunstner inden for de forskellige genrer.

Det lovforslag om Kunstrådet, som er til behandling, bærer præg af væsentlige ændringer i forhold til kulturministerens første udspil, som vi kritiserede kraftigt.

Jeg er glad for, at vi fik præciseret, at Kunstrådet skal overtage alle opgaverne fra Kulturministeriets Udviklingsfond og Kulturrådet for Børn. Dermed bevarer vi fokus på den multikulturelle kunst og børnekulturen. To vigtige områder, der ellers blot skulle nedlægges.

Kulturlivet spiller en afgørende rolle i integrationen af nye danskere, og børnekulturen har krav på prioritering på grund af den store betydning for børnenes dannelse.

En anden væsentlig forbedring i lovforslaget er bevarelsen af armslængdeprincippet. Ministerens første udspil indebar et indgreb på det kunstneriske områdes autonomi. Der var simpelt hen ikke tilstrækkelig afstand mellem politikere og sagkyndige støtteuddelere.

Kulturministeren tog kritikken til efterretning og indgik i en konstruktiv dialog og udvidede antallet af medlemmer i Kunstrådet fra 8 til 10. Heraf udpeger repræsentantskabet de 5, så der sikres en ligelig magtfordeling.

KL 14.55

Endelig kritiserede vi, at udspillet indebar et fælles repræsentantskab mellem Kunstrådet og Statens Kunstfond. Et fælles repræsentantskab ville resultere i overfladiskhed, indspisthed og centralisering.

Lovforslaget sikrer derimod to separate repræsentantskaber, og på baggrund af de omtalte forbedringer kan Det Radikale Venstre således stemme for forslaget til lov om Kunstrådet.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Lad mig først starte med at takke alle ordførerne for deres indlæg, for deres konstruktive indsats under forhandlingerne og vurderingerne af den nye struktur for kunststøtten og den internationale kulturudveksling.

Det glæder mig, at vi er nået frem til det bredest mulige forslag. Kulturlivet har jo brug for, at vi kan sikre kontinuitet og stabilitet ved, at det er en bred vifte af partier, der står bag det her forslag.

Forud for fremsættelsen af forslaget er foregået en intensiv proces siden det tidlige forår 2002, hvor der i det politiske liv og kunstlivet har væ-

ret ført en engageret debat om den fremtidige organisering af kunststøtten og den internationale kulturudveksling.

Det har været vigtigt for mig at lytte til indlæggene i debatten, dels for at kende holdningerne og interesserne på området, dels for at få så bred en belysning af, hvordan vi bedst organiserer kunststøtten og den internationale kulturudveksling.

Derfor er det lovforslag, vi diskuterer i dag, anderledes end det, der blev fremlagt i marts 2002, om end grundtankerne og formålet med den nye struktur stadig væk står ved magt.

Sagen er den, at formålet med kunststøtten og den internationale kulturudveksling ligger i forlængelse af de visioner, som siden vedtagelsen af lov om Statens Kunstfond i 1964 har været bærende elementer i den danske kunstpolitik og i kunststøttesystemet.

I forlængelse heraf er det Kunstrådets formål at fremme udviklingen af kunsten i Danmark og dansk kunst i udlandet. Med regeringens forslag til måden, hvorpå vi gør dette, er der en væsentlig ny organisering i forhold til i dag.

De forskellige ordførere har hver for sig lagt vægt på forskellige begrundelser for, hvorfor man støtter forslaget, historiske, politiske, konkrete begrundelser, og derfor vil jeg kort angive de bevæggrunde, jeg som minister for kulturen har lagt vægt på.

For det første synes jeg, at en nye struktur for kunststøtten har været nødvendig, fordi vi ikke skulle have en labyrint af forskellige institutioner, som var opstået som resultat af knopskydninger gennem årene. Vi fik præsenteret af den konservative ordfører på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti, hvordan man hvert andet år eller hvert tredje år eller næsten hvert eneste år oplevede oprettelse af nye råd og nævn på området.

Sagen er den, at hvis vi skal imødekomme nye udfordringer og behov i det kunstneriske landskab, er det nødvendigt at skabe en fremtidssikret struktur, hvor vi svarer på nye kunstneriske og samfundsmæssige udfordringer ved at være disciplinerede med hensyn til oprettelsen af nye administrative enheder og sekretariater og i stedet lægger vægten på rammerne for det kunstformende arbejde.

For det andet, at vi i kunststøttestrukturen ser indsatsen i en større sammenhæng. Jeg har derfor lagt vægt på, at Kunstrådet får et helhedsansvar for kunststøtten og den internationale kulturudveksling.